

Tizenöt éves a villamosmérnöki kar

A budapesti műegyetem neve már a század elején jó csengésű volt szerte az egész világon. De ha el is ismerték külföldön a tanári gárda tudományos rangját, a végzett hallgatók alapos felkészültségét, rendszerint sajnálkozva tették hozzá, hogy a tanterv, sőt az egyetem szervezete is túlságosan konzervatív. Ez a kritika jogos volt, hiszen az egyetem szervezete alig követte a technika fejlődését, és amikor máshol már régen önálló kar képezte a villamosmérnököket, nálunk pedig nemzetközi hírnevet vívott ki magának a villamosipar — a műegyetem változatlanul kitartott az egységes gépészképzés mellett. A Tanácsköztársaság nagyszerű reformtervei sem valósulhattak meg. Csak a huszas évek derekán kényszerítette ki a fejlődés a gépészkaron a hagyományos tanmenetet követő A tagozat mellett a villamos profilú B tagozat kialakítását. Pöschl Imre, Verebély László, Liska József, a műegyetem nagynevű erősáramú professzorai gondoskodtak arról, hogy a mostoha külső körülmények és az akkori kormányzat részvétlensége ellenére is kitűnő, jól felkészült gárda lépjen ki az életbe. A rohamosan fejlődő gyengeáramú technikát azonban továbbra is csupán egy-egy előadó képviselte. A harmincas évek végén megalakult atomfizikai tanszék is csak egy tökéletes vállalat alapítványának — amit adókedvezmény elérése végett tettek — köszönhette létét. A negyvenes években már mindenki előtt világos volt, hogy a híradástechnikának is önálló tanszékre van szüksége, de az esztelen háború minden bővítést lehetetlenné tett.

A felszabadulás utáni első években az újjáépítés, a demokratikus és szocialista szellemű oktatás kialakítása vett igénybe minden energiát, a régóta szükséges reformra még várni kellett. Meggyorsította az eseményeket az Állami Műszaki Főiskola 1947. évi megnyitása, melyen a Kommunista Párt kezdeményezésére, a Mérnök Szakszervezetben kidolgozott tantervek alapján indult meg, esti oktatás formájában, a szakosított gyengeáramú és később az erősáramú mérnökök képzése.

1948-ban végre megalakult a Vezetékes és a Vezetéknélküli Híradástechnikai Tanszék, az előbbi dr. Kozma László, az utóbbi dr. Barta István vezetésével. Most már elhárultak az akadályok az önálló Villamosmérnöki Kar újjáépítéséből. Ide került a Villamosgépek és a Villamos Művek Tanszéke, valamint a két híradástechnikai tanszék mellett az Atomfizika is, dr. Kovács István vezetésével. A hallgatók alapképzését biztosította, hogy a karhoz csatolták a nagytekintélyű Fizika Tanszékét, dr. Gombás Pál professzorral, míg a mechanika, a matematika, a géptan és az anyagtechnológia ta-

nítására új kari tanszékét létesítettek, Faber Gusztáv, dr. Fenyő István, dr. Sváb János és dr. Vasvári Ferenc vezetésével. Tovább gazdagodott a kar az Elméleti Villamosságtan Tanszék felállításával, melynek vezetésére dr. Simonyi Károly tért haza Sopronból.

Az Állami Műszaki Főiskola beolvasztása után a kar elindította az esti oktatást is, majd kibővült az erősáramú és gyengeáramú szak mellett a műszer- és mérés technikai szakokkal, amelynnek feladatait hosszú ideig a Kolos Richárd vezette kerettanszék egyedül látta el. Számos tanszék kapott othont az ez idő tájt emelt új Stocek utcai épületekben.

Az első években több ízben került sor a tanmenetek megváltoztatására, valamint átcsoportosításra az erősáramú tanszék területén. Dr. Verebély László nyugalomba vonult, és a Villamos Művek Tanszék vezetését dr. Geszti Pál Ottó vette át, a tanszékéből pedig kivált a dr. Eisler János vezette Nagyfeszültségű Technikai Tanszék. Már előzőleg hazatért a Szovjetunióból dr. Benedikt Ottó professzor. Tanszéke dr. Liska József nyugalomba vonulása után egyesült a Villamos Gépek Tanszékkel és magába olvasztotta a néhány éven át dr. Kovács Károly Pál vezetésével működött Különleges Villamos Gépek Tanszékét is.

1953 után, a túlhajtott szakosítási törekvések elejtésével a tantervek bizonyos fokig megszilárdultak. Ugyanakkor azonban egyidőre megtorpant az építkezés és bővülés lendülete is. Rövid átmenet után aztán újra megindult az egészséges fejlődés. Felállításra került az Automatizálási Tanszék dr. Csáki Frigyes, a Mikrohullámú Elektronika dr. Istvánffy Edwin, valamint az Elektroncsövek és Félvezetők Tanszék dr.

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: <i>Dr. Vassó Imre Péter</i>		Tárgy: <i>378</i>	
Cím: <i>Tizenöt éves a villamosmérnöki kar</i>		Hely: <i>378</i>	
Forrás: <i>Jósa Művelődés</i>		Idő: <i>1964</i>	
(Hely)		(Köt. v. füz.)	
(Idő)		(Oldal)	
Helyszám		Személy	
Oszályozás		11964	

Valkó Iván Péter vezetésével. Felépült a V. épület, amely végre megfelelő otthont nyújtott az erősáramú tanszékeknek.

A tanszékek élén álló tapasztalt tudósok az évek során tehetséges munkatársaikból új, fiatal oktatógárdát neveltek ki. Ezzel lehetővé vált a tanterv gyökeres, a korszerű elveknek megfelelő átdolgozása. Így került sor 1959-ben a kísérleti tanterv életbeléptetésére. Az oktatási reform kari terve már e kísérleti tapasztalatokra épült. Ebben már kellő súlyt kapott a számítógépekkel történő méretezés, a szilárdtestfizika és az automatizálási technika is, és külön szakirányként jelent meg a híradás- és műszeripari technológia.

Újabb, befejezés alatt álló vagy éppen megkezdett építkezések jelzik, hogy államunk a reform anyagi kereteit is biztosítja, a szellemi előfeltételek megteremtésére pedig nemrég megalakult a Folyamatszabályozási Tanszék, dr. Frigyes Andor vezetésével, továbbá a Híradás és Műszeripari Technológia Tanszéke.

A megnövekedett irányítási feladatokat a tanszékvezetők mellett ma már számos további egyetemi tanár látja el, például dr. Kónya Albert, dr. Rácz István, dr. Retter Gyula, dr. Bosznay Ádám, dr. Prohászka János. Körülöttük növekszik, erősödik az utánpótlás is. A nevelési és oktatási munka mellett egy sereg tudományos eredmény is született, amelyet számos Kossuth-díjon és egyéb kitüntetéssel kívül az oktatóknak a közelmúltban elért tudományos fokozatai is igazolnak. Ennél is büszkébb azonban a kar arra, hogy több ezer végzett tanítványa legnagyobb részt kitűnően állja meg helyét az ipar és kutatás különböző területein.

Dr. Valkó Iván Péter